Небеса блакитні
сяють з глибини,
а пшеничні й житні
мерехтять лани.

Образ цей не зблідне,
хоч минуть жнива.
Це знамено рідне —
злото й синява.

Прапор наш, як літо,
в сонці майорить —
по долині жито,
по горі блакить.